Dosar nr. 2-22007888-12-2-20012022-1 (21054/22)

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

15 noiembrie 2023 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Centru,
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Russu Natalia
Grefier Țînor Svetlana

examinând în ședință publică, în procedură contencioasă, cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de ***** împotriva lui ***** și *****, cu privire la repararea prejudiciului material și încasarea cheltuielilor de judecată,

constată:

Argumentele participanților la proces.

1. Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul instanței la 19 ianuarie 2022, sub nr. 05-3/2-1078, reclamantul ***** a chemat în instanța de judecată pârâtul ***** și pârâtul *****, cu privire la repararea prejudiciului material și încasarea cheltuielilor de judecată.
2. În motivarea acțiunii, învederează reclamantul că, la 02 februarie 2021, orele 14.00, la intersecția bd. *****, mun. Chișinău, pârâții, exercitând prin samavolnicie un drept presupus, în mod arbitrar, prin încălcarea ordinii stabilite, mi-au cauzat daune mari, în sumă de 6620 lei, lovind în aripa stângă, portiera dreaptă, ușa portbagaj, capota automobilului ”*****, cu n/î *****, cu picioarele și mâinile, au sărit pe capota automobilului, deteriorându-l, fapt confirmat prin raportul de expertiză extrajudiciară nr. 08/422 din 09 martie 2021. Indică faptul că, pârâții nefiind angajați în câmpul muncii, aventurieri din fire, intenționat prin acțiunile lor ilegale, i-au cauzat prejudiciu material considerabil, speriindu-l cu răfuială fizică, îndreptând asupra sa un obiect ca arma, care mai apoi s-a dovedit a fi o cameră de luat vederi, a fost nevoit să se apere, deplasându-se cu ambii din ei pe capota automobilului pe str. Cuza Vodă până când a ajuns aproape de CP Botanica.
3. *În drept*, reclamantul a fundamentat cererea de chemare în judecată în temeiul dispozițiilor de la art. art. 1998 Cod civil și a solicitat încasarea din contul

pârâților ***** și ***** în beneficiul său a compensației de 6620,00 lei, cu titlu de prejudiciu cauzat prin acțiuni ilegale.

4. ***La 18 mai 2023, prin intermediul Direcției evidență și documentare procesuală a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, pârâtul ***** a depus referință la cererea de chemare în judecată. (f.d. 46-47)***

5. Întru dezvoltarea criticilor din referință, pârâtul a invocat că, face parte dintr-o mișcare socială destinată de a informa șoferii despre inadmisibilitatea încălcărilor rutiere și în special inadmisibilitatea circulației pe trotuare și zone pietonale. Alineatul 44 din regulile de circulație interzice circulația pe trotuare. Relevă că, unul dintre colegii lor, membru ai mișcării, l-a avertizat politicos pe șoferul automobilului cu *****să nu conducă pe trotuar, mai exact pe trotuarul de pe bd. Dacia 30/1, la care șoferul a reacționat foarte grosolan și a mers brusc înainte. Întrucât în față era o trecere de pietoni și erau mulți pietoni, au decis să blocheze pasajul, pentru a nu pune pietonii în pericol și să cheme un echipaj de poliție pentru a sancționa acest șofer. Mai relevă că, șoferul a început să manifeste un comportament agresiv și a bruscat automobilul pe care îl conducea în direcția lor, astfel în urma loviturii, el și cet. ***** au fost luați pe capota automobilului, care se afla pe trotuar în urma acestui incident, târându-i pe capotă cu viteză mare aproximativ un kilometru și manevrând brusc în direcții diferite și frâna brusc, având ca scop de a-i doborî de pe capotă, astfel provocându-le careva leziuni la membrele inferioare. Specifică faptul că, s-a oprit abia când și-a dat seama că echipajul de poliție, pe care l-a sunat, îl urmărește. La acel moment, nu a scris o plângere pentru a nu agrava situația persoanei în vârstă și s-au limitat la o avertizare verbală, deși aveau leziuni corporale și o stare de șoc. Consideră necesar să se țină cont de scopurile altruiste ale activității lor și de inconsecvența/falsitatea declarațiilor reclamantului. contrar alegațiilor reclamantului că mergea la CPs Botanica, susține că, videoclipul arată clar că șoferul conducea departe de CPs Botanica și s-a oprit abia când și-a dat seama că un echipaj de poliție îl urmărea cu sirena aprinsă, mai exact în apropiere de intersecția străzilor Sarmizegetusa și Cuza Vodă. Mai susține șoferul că pârâții au sărit cu mâinile și picioarele pe capota automobilului său, ceea ce nu este adevărat, or, ei au fost tamponați cu mașina și proiectați pe capotă. Susține că, există probabilitatea că au apărut careva deteriorări din cauza loviturii și multiplelor încercări de a opri șoferul care se deplasa cu viteză mare cu ei pe capotă, și anume loveau cu palma peste parbrizul automobilului, aflându-se în stare de șoc pe capotă și simțind o durere în zona membrelor inferioare din cauza loviturii. Relatează că, raportul de expertiză extrajudiciară s-a făcut abia pe data de 09 martie 2021, ceea ce înseamnă că din ziua când s-a întâmplat tot ce s-a menționat au trecut 35 de zile, astfel, șoferul

automobilului putea să deterioreze automobilul oriunde în acest termen de 35 de zile. A concretizat că, atât el cât și ***** sunt angajați oficial.

6. ***La 12 octombrie 2023, prin intermediul Direcției evidență și documentare procesuală a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, reclamantul a depus obiecții la referință. (f.d. 51-52)***
7. Potrivit obiecțiilor prezentate, reclamantul susține că pârâtul tendențios și eronat expune circumstanțele cazului. Susține că, ei nu fac parte dintr-o mișcare socială destinată... și nu aveau dreptul legal să-l stopeze și să-l împiedice să plece în fața magazinului ”Ghefest” și el nu era obligat să se supună acțiunilor lor samavolnice, când ei, urmărind scopurile lor meschine de a se da drept eroi din programa ”Reșala”, loveau cu picioarele și mâinile în automobil, au sărit pe capota automobilului deteriorându-l, fapt confirmat prin raportul de expertiză extrajudiciară nr. 08/422 din 09 martie 2021. A mai susținut că, fiind speriat de ei cu răfuiala fizică dacă nu se supunea cerințelor lor ilegale, îndreptând asupra sa un obiect ca arma, ce mai apoi s-a dovedit a fi o cameră de luat vederi, a fost nevoit să se apere, deplasându-se cu ambii pârâți pe capota automobilului pe str. Cuza Vodă până când a ajuns aproape de CS sectorul Botanica mun. Chișinău.
8. *În ședința de judecată*, reclamantul ***** a recunoscut că s-a deplasat pe trotuar, explicând că a avut necesitatea de a se apropia de magazinul ”Ghefest”. A susținut că, pârâții nu au avut dreptul să-i interzică deplasarea pe trotuar și să-l stopeze. A recunoscut că, a dus pe capotă pârâții până când a ajuns aproape de CS sectorul Botanica mun. Chișinău.
9. *În ședința de judecată,* reprezentantul reclamantului, avocatul Ciachir Constantin, a pledat pentru admiterea integrală a cererii de chemare în judecată.
10. *În ședința de judecată,* pârâtul ***** a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată, ca neîntemeiată.
11. *În ședința de judecată*, pârâtul *****, fiind citat legal, nu s-a prezentat, nu a comunicat instanței motivele de neprezentare, nu a solicitat amânarea ședinței de judecată, prin urmare, instanța a dispus examinarea cauzei în lipsa acestuia.

Aprecierea instanței de judecată.

12. Studiind motivele acțiunii înaintate, criticile formulate la aceasta, examinând probele prezentate pentru dovedirea celor invocate și prevederile legale ce guvernează spața, în raport cu considerentele ce vor fi redate în continuare, cererea de chemare în judecată înaintată de ***** împotriva lui ***** și *****, cu privire la repararea prejudiciului material și încasarea cheltuielilor de judecată se respinge, ca neîntemeiată.

13. În conformitate cu art. 118 alin. (3) Cod de procedură civilă ”*Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sînt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate*.”
14. În temeiul art.239 Cod de procedură civilă, ”*Hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședința de judecată*.”
15. Din conținutul art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă reiese că, ”*La deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii*”.
16. Potrivit art. 1998 Cod civil, ”*Cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune. Prejudiciul cauzat prin fapte licite sau fără vinovăţie se repară numai în cazurile expres prevăzute de lege. O altă persoană decît autorul prejudiciului este obligată să repare prejudiciul numai în cazurile expres prevăzute de lege. Prejudiciul nu se repară dacă a fost cauzat la rugămintea sau cu consimţămîntul persoanei vătămate, cu condiția că persoana cunoștea sau trebuia să cunoască consecințele rugăminții sau ale consimțământului, și dacă fapta autorului nu contravine bunelor moravuri*.”
17. Articolul 2022 alin. (1), alin. (3) din Codul civil reglementează că, ”*Se consideră că persoana a cauzat prejudiciul dacă el constituie consecința faptei acelei persoane ori consecința izvorului de pericol pentru care acea persoană răspunde conform legii. În cazul în care prejudiciul ar fi putut fi cauzat de una sau mai multe întîmplări pentru care răspund diferite persoane și s-a stabilit că prejudiciul a fost cauzat de una din acele întîmplări, însă nu s-a stabilit din cauza căreia anume, se prezumă, pînă la proba contrară, că prejudiciul a fost cauzat de către fiecare persoană care răspunde pentru cel puțin una din acele întîmplări*.”
18. Articolul 2025 din același cod, prevede că, ”*Repararea prejudiciului se face în natură, prin restabilirea situației anterioare (transmiterea unui bun de același gen și de aceeași calitate, repararea bunului deteriorat etc.), iar dacă aceasta nu este cu putință ori dacă persoana vătămată nu este interesată de repararea în natură, prin plata echivalentului bănesc (despăgubire), stabilit prin acordul părților sau, în lipsa unui asemenea acord, prin hotărîre judecătorească. În*

cazul deteriorării unui bun, despăgubirea va fi egală cu pierderea valorii bunului și nu a costului reparației dacă costul reparației depășește disproporționat pierderea valorii. Această regulă se aplică animalelor doar dacă aceasta este oportună, avînd în vedere scopul pentru care animalul este ținut. Despăgubirea se stabilește sub forma unei sume globale sau, dacă prejudiciul are caracter continuu, sub forma unei prestații periodice. În cazul în care se stabilește o despăgubire sub forma prestației periodice, debitorul poate fi obligat la constituirea unei garanții. Persoana vătămată nu este ținută să demonstreze că a cheltuit suma despăgubirii în scopul reparării prejudiciului. În cazul prejudiciului viitor, despăgubirea, indiferent de forma în care s-a acordat, va putea fi sporită, redusă sau stinsă dacă, după stabilirea ei, prejudiciul s-a mărit, s-a micşorat ori a încetat. Autorul faptei ilicite datorează de asemenea dobîndă de întîrziere la rata determinată conform art. 942 începînd cu data primirii de către persoana care răspunde de prejudiciu a somației de la partea vătămată. Dobînda de întîrziere se calculează din suma despăgubirii sau, în caz de reparare în natură a prejudiciului, din valoarea acelei reparații."

19. În conformitate cu art. 117 alin. (1) și alin. (2) din Codul de procedură civilă "*Probe în cauze civile sînt elementele de fapt, dobîndite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanţelor ce justifică pretenţiile şi obiecţiile părţilor, precum şi altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. În calitate de probe în cauze civile se admit elementele de fapt constatate din explicaţiile părţilor şi ale altor persoane interesate în soluţionarea cauzei, din depoziţiile martorilor, din înscrisuri, probe materiale, înregistrări audio-video, din concluziile experţilor*."
20. Articolul 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă reglementează că, "*Fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel*."
21. Articolul 121 din Codul de procedură civilă prevede că, "*Instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului*."
22. În conformitate cu art. 131 alin. (1) Cod procedură civilă "*Explicaţiile date de părţi şi intervenienţi asupra circumstanţelor care le sînt cunoscute şi care au importanţă în proces urmează a fi verificate şi evaluate deopotrivă cu celelalte probe. Explicaţiile pot fi date oral sau în scris. Dacă partea audiată are mai mulţi coparticipanţi procesuali, instanţa, în funcţie de circumstanţele cauzei, determină necesitatea interogării tuturor coparticipanţilor sau numai a unora din ei. Instanţa poate considera suficiente pentru proces circumstanţele*

determinate în baza explicaţiilor uneia dintre părţi dacă cealaltă deţine proba solicitată de instanţă, dar nu o prezintă."

23. Din conținutul art. 123 alin. (6) Cod procedură civilă "*Faptele invocate de una din părţi nu trebuie dovedite în măsura în care cealaltă parte nu le-a negat*."
24. Așa fiind, instanța de judecată accentuează că, sarcina prezentării probelor este obligația ambelor părți, în temeiul regulii potrivit căreia fiecare parte trebuie să-și dovedească pretențiile și obiecțiile sale.
25. Efectul defavorabil al nedovedirii afirmațiilor referitoare la circumstanțele de fapt ale cauzei va cădea asupra părții care a avut posibilitatea şi care trebuia să se asigure cu probă veridică fără a suscita îndoieli.
26. Asupra cauzei de față, audiind explicațiile părților, instanța de judecată a stabilit circumstanțele de fapt potrivit cărora, la 02 februarie 2021, pe bulevardul Dacia 30/1 din mun. Chișinău, a avut loc un incident dintre reclamantul ***** și pârâții ***** și *****, și anume, reclamantul conducea automobilul de model "*****, cu n/î *****, pe trotuar, explicând în cadrul ședinței de judecată că a avut nevoie să se apropie de magazinul "Ghefest", iar pârâții ***** și *****, având intenția de a-l informa despre încălcarea regulilor de circulație rutieră, care interzic circulația pe trotuare, l-au stopat și l-au avertizat să nu conducă pe trotuar.
27. În cadrul ședinței de judecată, reclamantul ***** a confirmat că nu s-a supus cerințelor pârâților, deoarece ei nu aveau așa drept de a-l stopa, invocând acțiunile samavolnice ale pârâților și a recunoscut că a condus automobilul înainte, deplasându-se cu ambii pârâți pe capota automobilului.
28. Tot în cadrul ședinței de judecată, pârâtul ***** a confirmat că reclamantul *****, deși a fost chemat să nu circule pe trotuar, a condus automobilul înainte. Pentru că în față era o trecere de pietoni, au blocat pasajul, pentru a chema echipajul de poliție, în vederea sancționării șoferului, însă, reclamantul a bruscat automobilul pe care îl conducea, luându-i pe capota automobilului.
29. S-a constatat că, reclamantul ***** a dus pârâții pe capota automobilului cu viteză și s-a oprit abia când și-a dat seama că echipajul de poliție îl urmărește, în apropierea intersecției străzilor Sarmizegetusa și Cuza Vodă, circumstanțe reținute din explicațiile pârâtului *****, verificate deopotrivă cu alte probe, și anume înregistrarea video prezentată în judecată de către pârât și cercetată în cadrul ședinței de judecată.
30. Este de atenționat că, în cadrul ședinței de judecată, pârâtul ***** a recunoscut că există probabilitatea că au provocat careva deteriorări automobilului pe parcursul transportării lor de către reclamant pe capota automobilului său, deoarece, încercând să oprească automobilul, au lovit în capota mașinii, peste parbrizul automobilului, aflându-se în stare de șoc și simțind durere în zona membrelor inferioare.
31. Prin acțiunea promovată în instanța de judecată, reclamantul solicită încasarea prejudiciului material, exprimat prin deteriorarea automobilului de către pârâți în

timp ce au fost transportați pe capota automobilului său, în cuantum de 6620,00 lei.

32. Reieșind din pretențiile deduse judecății și temeiul de drept invocat de către reclamant, raportat la circumstanțele de fapt stabilite pe parcursul examinării cauzei, instanța de judecată concluzionează că, raportul juridic material-litigios dintre părți este prezumat în materia răspunderii civile delictuale.
33. Prin prisma normelor citate *supra*, instanța de judecată statuează că, componența delictului civil include următoare elemente: prejudiciul, fapta ilicită, raportul cauzal dintre fapta ilicită și prejudiciu și vinovăția. Se accentuează că, prejudiciul constituie consecințele negative cu caracter patrimonial sau nepatrimonial ale faptei ilicite. Pentru a fi angajată răspunderea unei persoane, este necesar ca între fapta ilicită şi prejudiciu să existe un raport de cauzalitate, în sensul că acea faptă a provocat acel prejudiciu. Vinovatul răspunde pentru faptele sale cu vinovăţie, adică va repara prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune. Existenţa vinovăţiei celui ce a cauzat prejudiciul, constând în intenţia, neglijenţa sau imprudenţa cu care a acţionat.
34. Însă, pentru a se pronunța astfel pe cauza de față, instanța va da eficiență dispozițiilor de la art. 14 alin. (1), alin. (2) din Codul civil, potrivit cărora ”*Nicio persoană nu poate invoca, la întemeierea pretenției sale, fapta ilicită sau de rea-credință pe care tot ea a săvîrșit-o sau la care a participat. Nicio persoană nu poate obține un avantaj din comportamentul său ilicit sau de rea-credință*.”
35. De asemenea, instanța de judecată va da eficiență și dispozițiilor de la art. 2026 alin. (2), alin. (4) din codul citat, în conformitate cu care ”*Dacă culpa gravă a persoanei vătămate a contribuit la producerea prejudiciului sau la agravarea lui, despăgubirea se reduce potrivit gradului de vinovăţie a persoanei vătămate. Este exclusă repararea prejudiciului cauzat fără intenție de către un participant altuia, în decursul săvîrşirii unei fapte ilicite față de un terț, dacă aceasta contravine ordinii publice*.”
36. Potrivit pct. 7 din Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului Nr. 357 din 13 mai 2009 cu privire la aprobarea Regulamentului circulației rutiere ”*În sensul prezentului Regulament următoarele noţiuni şi termeni semnifică:* ***trotuar*** *– elementul drumului* ***destinat circulaţiei pietonilor*** *care se află în imediata apropiere de carosabil sau este separat de el cu o zonă verde*.”
37. În conformitate cu pct. 44 din Regulamentul circulației rutiere ”*Intrarea vehiculelor pe trotuare şi pistele pentru pietoni este interzisă. Ca excepţie, se permite intrarea maşinilor care efectuează pe ele lucrări de întreţinere sau reparaţie, avînd pentru aceasta autorizarea lucrărilor de către administratorul drumului şi acordul poliţiei*.”

38. Așa fiind, instanța de judecată apreciază că, pârâții ***** și *****, prin stoparea reclamantului și avertizarea de a nu conduce pe trotuar, în esență au constituit acțiuni de a contracara fapta reclamantului ce contravine ordinii publice.
39. Mai mult, în cadrul ședinței de judecată, reclamantul ***** nu a negat și a recunoscut că a fost sancționat cu amendă în mărime de 1000,00 lei, pentru transportarea pârâților pe capota automobilului, ceea ce lasă de apreciat că reclamantul a comis o acțiune ilicită față de pârâți, iar ultimii au fost nevoiți să întreprindă măsuri de a opri automobilul, recunoscând că, fiind în stare de șoc, au lovit și peste capota automobilului, în timp ce erau transportați pe aceasta.
40. Așa fiind, prin prisma dispozițiilor legale de la art. 14 și art. 2026 din Codul civil citate *supra*, în împrejurările de fapt stabilite pe parcursul examinării cauzei în fond, instanța de judecată statuează că, reclamantul ***** a contribuit **din culpa sa** la producerea pretinselor deteriorări asupra automobilului, pe cale de consecință, nu poate invoca, la întemeierea pretenției sale, fapta ilicită la care tot el a participat și nu poate obține un avantaj din comportamentul său ilicit, iar repararea prejudiciului de către pârâții ***** și *****, în circumstanțele concrete ale speței, este exclusă.
41. În concluzie, în speța dedusă judecății, nu sunt întrunite cumulativ elementele răspunderii civile delictuale, prin urmare, instanța va respinge cererea de chemare în judecată ca neîntemeiată.
42. În subsidiar, instanța de judecată va reține ca întemeiate aserțiunile pârâtului ***** că, raportul de expertiză extrajudiciară nr. 08/422 s-a făcut abia pe data de 09 martie 2021, ceea ce înseamnă că din ziua când a avut loc incidentul din 02 februarie 2021 au trecut 35 de zile, astfel, șoferul automobilului putea să deterioreze automobilul oriunde în acest termen de 35 de zile.
43. Cu privire la cel din urmă aspect, instanța conchide că, raportul de expertiză extrajudiciară nr. 08/422 din 09 martie 2021 arată prețul lucrărilor de restabilire a mijlocului de transport, de reparație și vopsire a automobilului, reieșind din starea acestuia la data prezentării expertului, aproape o lună mai târziu de la data de 02 februarie 2021, când au avut loc incidentul constatat în speță și nu demonstrează cu certitudine legătura cauzală dintre circumstanțele de fapt ale speței, din 02 februarie 2021 și starea automobilului la data prezentării expertului, la 09 martie 2021. În consecință, instanța nu va reține raportul de expertiză extrajudiciară nr. 08/422 din 09 martie 2021 ca fiind o probă pertinentă și utilă.
44. În conformitate cu art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă ”*Instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului*.”

45. Ca parte căzută în pretenții, reclamantul nu se bucură de dreptul la compensarea cheltuielilor de judecată.
46. În conformitate cu art. 236, art. art. 238-241 Cod de procedură civilă, instanța de judecată

h o t ă r ă ş t e:

Respinge cererea de chemare în judecată înaintată de ***** împotriva lui ***** și *****, cu privire la repararea prejudiciului material și încasarea cheltuielilor de judecată, ca neîntemeiată.

Se explică dreptul părţilor şi participanţilor la proces de a solicita hotărârea redactată în cadrul termenului de decădere de 30 de zile.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 30 zile, de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Preşedintele şedinţei,
judecătorul Russu Natalia